

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 108.068 van 19 juni 2002
in de zaak A. 89.759/VII-26.098**

In zake : XXX,
 wonende te 9000 GENT,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Indische nationaliteit, op 22 februari 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen van 10 december 1999 waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen, ter kennis gebracht op 23 december 1999;

Gelet op de beschikking van 6 maart 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 19 april 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MESSENS, die, loco advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat N. DAELMAN, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam op 4 juli 1997 in het Rijk aan en vroeg op 7 juli 1997 om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.2. Deze aanvraag werd op 15 september 1999 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen.

De verzoekende partij tekende tegen deze weigeringsbeslissing op 1 oktober 1999 hoger beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Het beroep werd opgeroepen op de zitting van 3 december 1999.

Op 10 december 1999 nam de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling derhalve werd geweigerd.

2. Overwegende dat in een enig middel de verzoekende partij laat gelden dat de bestreden beslissing genomen is met de schending van artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsplicht, doordat, eerste onderdeel, geen rekening wordt gehouden met haar belofte om na het verhoor nog zo vlug mogelijk bijkomende bewijsstukken uit Indië neer te leggen, en doordat, tweede onderdeel, wordt nagelaten een grondig onderzoek uit te voeren naar de mensenrechtensituatie in Indië, meer specifiek naar de toestand in Punjab.

Overwegende dat uit geen enkel dossierstuk kan worden afgeleid dat de verzoekende partij ter terechtzitting de neerlegging van bijkomende stukken zou hebben aangekondigd, laat staan het rechtscollege zou hebben gevraagd met zijn uitspraak te wachten tot na deze neerlegging; dat blijkens het verslag van de zitting de debatten na het verhoor van de verzoekende partij onvoorwaardelijk werden gesloten; dat de bewering van de verzoekende partij in verband met het door haar ter zitting gedaan aanbod om bijkomende stavingsstukken voor te brengen geen steun vindt in het dossier van de Vaste Beroepscommissie; dat het eerste onderdeel niet gegrond is;

Overwegende dat het niet de taak is van de Raad van State om op zijn beurt de situatie op het gebied van de mensenrechten in Punjab te beoordelen; dat de Vaste Beroepscommissie duidelijk aangeeft op grond van welke gegevens ze van oordeel is dat de Sikhs in Punjab niet langer een vervolgte groep uitmaken; dat de omstandigheid dat ze hierbij steunt op gezaghebbende bronnen zoals Country Reports en Country Assessment afdoende het verwijt van onzorgvuldig handelen tegen spreekt; dat het tweede onderdeel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negentien juni tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitter,

D. LANGBEEN.

E. BREWAEYS.